

Вергун А. М., к. е. н., доцент
Сорока М. А., студентка 4 курсу
Київський національний університет
технологій та дизайну

РАДА З ФІНАНСОВОЇ СТАБІЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ ЯК МІЖВІДОМЧИЙ ОРГАН ТА ПЛАТФОРМА ДЛЯ ФАХОВИХ ДИСКУСІЙ

Однією з найнеобхідніших та найважливіших умов, що стимулюють розвиток економіки, є ефективна та стабільна фінансова система, для якої довіра бізнесу та громадян має особливе значення. З цієї причини, Національний банк України (НБУ), як Центральний банк, сприяє фінансовій стабільності, допомагає фінансовій системі ефективно та цілісно функціонувати, а також бути стійкою до криз.

НБУ у стратегії макропруденційної політики надає визначення фінансової стабільності: це стан фінансової системи, за якого вона здатна належно виконувати свої основні функції, такі як фінансове посередництво та здійснення платежів, а також протистояти кризовим явищам [1].

Фінансова стабільність є важливою та необхідною оскільки за умови стабільності, цілісності та ефективності функціонування фінансового сектору забезпечується: по-перше, фінансова система є ліквідною та капіталізованою, стійкою до криз та може ефективно перетворювати вільні фінансові ресурси на кредити та інвестиції; по-друге, окремі учасники фінансової системи здатні критично оцінювати та передбачати ризики, управляти ними, а також ускладнення, з якими вони стикаються, не мають впливу на систему в цілому.

Тож, важливим урядовим органом управління, який було створено з метою забезпечення виявлення і мінімізації ризиків, що можуть загрожувати фінансовій стабільності України, є Рада з фінансової стабільності.

У відповідності до Положення про Раду з фінансової стабільності, Рада є міжвідомчим органом, який виконує такі основні завдання [2]:

– по-перше займається обміном інформації та своєчасним виявленням можливих внутрішніх та зовнішніх ризиків і загроз для забезпечення стабільності фінансового сектору економіки держави та мінімізації негативного на нього впливу;

– по-друге, узгоджує упереджувальні заходи та заходи антикризового менеджменту за наявності будь-яких ознак нестійкого стану банківської системи країни, а також обставин, що можуть загрожувати фінансовій стабільності України.

У свою чергу, Рада у відповідності до покладених на неї завдань виконує такі функції [2]:

- виявляє, аналізує та оцінює системні ризики і загрози для фінансової стабільності;
- займається підготовкою рекомендацій для мінімізації виявлених системних ризиків;
- узгоджує заходи для запобіганням кризам фінансової системи та реагування на їх прояви;
- координує співпрацю між державними установами, що мають вплив на фінансову стабільність.

Рішення Ради про підтвердження існування ознак нестійкого фінансового стану системи та обставин, що можуть нести загрозу стабільності фінансової та банківської системи, містять виключно рекомендаційний характер, проте виступають підставою для Національного банку використати право визначати тимчасові особливості фінансового регулювання та нагляду.

Рада працює у форматі засідань, які вона проводить у міру потреби, однак не рідше одного разу на квартал, проте зважаючи на обставини у перший рік існування було проведено шість засідань.

До складу Ради входять такі її члени: голова Національного банку України, міністр фінансів України, голова Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, директор-розпорядник Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, перший заступник Голови Національного банку України та заступник міністра фінансів України з питань європейської інтеграції.

Згідно з даними звіту про діяльність Ради з фінансової стабільності за період з серпня 2019 по липень 2020 року, Рада продовжує свою роботу зі збереження фінансової стабільності в Україні, виявляючи відповідне ставлення до викликів, що спричинила коронакриза. Зважаючи на активну взаємодію установ, які є складовими Ради з фінансової стабільності та підтримці з боку міжнародних партнерів України, вдалося мінімізувати державні фіскальні та боргові ризики.

Також Радою було схвалено плани з врегулювання непрацюючих кредитів, які передбачають скорочення портфелю NPL у держбанках з поточних 66% до 31% у 2023 році або на понад 300 млрд грн в абсолютному вимірі [1].

Так як у червні 2020 року виникли ризики визнання Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» неконституційним, існує небезпека виведення за межі правового поля не лише саму систему гарантування вкладів, а й процедуру виведення з ринку неплатоспроможних банків та ліквідацію банків, то Радою було прийнято рішення невідкладно утворити робочу групу, яка підготує план дій для зменшення впливу можливих ризиків на фінансову стабільність.

Таким чином, можна стверджувати, що Рада з фінансової стабільності є важливим органом для здійснення комплексу заходів, спрямованих на коригування функціонування і розвитку національного фінансового сектору у відповідності до цілей і завдань розвитку країни.

Література

1. Офіційний сайт Національного банку України. Режим доступу: <https://bank.gov.ua>.

2. Положення про Раду з фінансової стабільності затверджене Указом Президента України від 24 березня 2015 року № 170/2015 зі змінами та доповненнями.

УДК 330.7

Дмитренко Т.Л., к.е.н.,
завідувач відділу міжнародних фінансів
та фінансової безпеки відділення
глобальної економіки і міжнародних фінансів
НДФІ ДННУ «Академія фінансового управління»

ВПРОВАДЖЕННЯ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ У РОЗВИТОК РИНКУ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ ЯК СКЛАДОВА ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ УКРАЇНИ

Вирішення проблем економічного зростання передбачає застосування різних моделей економічного зростання - неокласична модель економічного зростання, неокейнсіанська модель мультиплікатора-акселератора, модель економічного зростання Р.Солоу, деякі фактори якої ми розглянемо з боку забезпечення національної фінансової безпеки.

Модель економічного зростання Р.Солоу – неокласична модель економічного зростання, яка була розроблена в 50-60-х рр. лауреатом Нобелівської премії Робертом Солоу. Ця модель дає змогу дослідити, як основні фактори виробництва – праця, капітал, технологічні зміни – впливають на динаміку обсягу виробництва, коли економічна система перебуває у рівноважному сталому стані. Перевагою моделі Солоу є розмежування цих факторів і поступове дослідження впливу кожного з них на процес довгострокового зростання національного доходу [1].

Розглянемо провідні фактори виробництва в економіці України – людській капітал в сфері інформаційних технологій та впровадження в різні сектори економіки новітньої технології розподіленого реєстру, так званої «блокчейн»-технології, з одного боку, і впровадження новітньої технології ризик-орієнтованого підходу в сфері протидії відмивання коштів, отриманих злочинним шляхом, міжнародних стандартів FATF